

מסורת הש"ס

^[א] (מדרסי מד: וע"ש גרין טעם דקרי לאזני נתמני וע"ש פירש"י בגיטין ל:).

הגהות הב"ח

^(א) תוס' ד"ה אע"ג וכו' חשיב לה וזה דלא חשיב. ג"כ עיין לקמן בפ' הורק דף ק' ומביאו לנעיל דנ' ענ: ^(ב) ד"ה בורר וכו' דרכי של בורר נוטל אוכל ונמינה פסולת:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אע"ג וכו' לפי שהם לגמרי בבבלי סיפך. עי' לקמן דף ק' ע"פ כרש"י ד"ה שובט:

מוסף רש"י

שפיר אמר נחמני. נראה בעיני דעל שם שנייה נר נתמני גינל אפי' צנינו ולמנו מורס שהיה ימוס, שהיו אט שם אפי' נתמני, דכה חסם הוא דכה נר נתמני (גיטין לז).

רבינו הגנאל

ואינה מחוברת, ואינה כגון קליפה שעריכה פירוק, או כגון עפרורית שצריך גיפרין, אלא מעורבת בלבד. וכן אם נטל בידו אדם תבואה תבינהו ובפסולתו שיש בה ויפנה בה בורח פיו ובידו, חשבו היה כבורה. פירוש בורר, נוטל פסולת מבין האוכל ומשליכה או נוטל האוכל ומניח הפסולת. מרקד, שמטיל את האוכל והפסולת בכברה. [אם הפסולת כמין עפרורית וכו' יוצא מכתבה] ונשארין) האוכל, ואם האוכל דק והפסולת כבה כמין הבן, יוצא האוכל ושארית הפסולת בכברה. ויבורר דאסיקא בי הוררה ויבורר והמרקד כולן מניין מלאכה אחרת, מפירש הפסולת מן האוכל. ומשום הדוח במשכן היו להו תלאת חייבי על כל אחת אחת. ואקשינן ותשובש נמי כותש שהוא מסיר קליפת התרין מעליהן לטחון אותם להוציא סולת. כגון כותש לעשות יריסא או טיטוס, והנה גם זה מפירש פסולת מן האוכל הוא. ומשני אביי שכן עני אוכל פתו בלא כתישה, כלומר כל בני אדם חוטבין בחיטין שלחן סלה, הנה דרך העניים לבורר ולטחון ולעשות ניסה בלוס ואין אוכלין סלה, להוציא סולת. כגון כותש ואע"פ דכתישה מלאכה לפיכך אין צורכין כתישה. ואע"פ דכתישה מלאכה היא, דהא לגבי יריט גרסינן (ביצה יד.) אין כותשין במכתשה, אע"פ שפותר ביריט אוכל נפש, וכ"ש שבמה אמר אביי הלא דלא חשיב לה כהוי אבות, משום דלא חשיבא שלא כל אדם אוכל בכתישה כמו שמתנו, לפיכך אינה אלא כתולדות דמיקא. רבא אמר אבאי לא חשיב לכותש בהדיהו, משום דמתוהין ר' (חייא) [היא] דאמר בקלה היא בדיניי אבות מלאכות [וארביעין] חסר אחת כנגד ואעבודת המשכן, (ור' מ' חסר אחת שנה) וכבר פירשנו להא דר' בבמה שותלון [ו] [סו:] כי הכלכלאות מולין מן המשכן למדות. ואי חשיב כותש בהדיהו הוי להו מ' שלמות, ור' מ' חסר אחת שנה, לפיכך לא אתא כותש

אע"ג דאיכא. אחריתי בדה דדמיא לה חשבינהו לתרווייהו כחצות ואע"ג דחדא מינהו: **והישב נמי כותש**. טעין במכתשת להסיר קליפתן דהואי במקדש בסממנין אלא לאו משום דדמיא לדש לא חשיב לה דהא נמי מיפרקא מלבוש

כתישה. לכן אע"ג דהואי במקדש ואצ מלאכה היא כיון דתנא ליה דש לא תנא לה חורה ובורר ומרקד סידורא דפת מינהו וכיון דהש במקדש והכא אתחיל בסידורא דפת מינהו כדאמרין [ט"ז] גבי אופה דה"ל למתני מנבל ולא אופה דלא הוה במקדש אלא משום סדורא דפת נקט ואתא הואיל ואופה צפת כמנבל בסממנין אבל כתישה עשירים הוא דלתמי וכתיש לעשות סלת נקיה אבל עניים לא טרחו לנכל לא תנא לה ומיהו ודאי אצ מלאכה היא וצבל דש היא: **רבי היא**. דיליף לקמן צפרק הורוק ^(דף יז:) דברים הדברים אלה הדברים למינינא: **ולפוק חדא מהנך**. או זורה או בורר או מרקד דהוו חדא ליפוק מינייהו חדא ולימניי הך דהכי עדיף למיתני תרתי מהא ותרתי מהא מלמימתי ולמיכפל תלתא זימני כחדא ואיכא חדא דלא כפיל ציה מידי:

היו לפניו מיני אוכלין גרסי'. ול"ג **שני: ולא יצורו**. לקמיה פריך מאי קאמר ברישא תנא בורר והדר תנא לא יצורו: **ולמחר**. לזורך ממחר: **וכי מותר לאפוס ולנצל לנו ציוס**. וה"ג אצ מלאכה היא כיון דלמחרת ולמחר חייב חטאת: **פחוס מכשיעור**. פחות מכרגוררת: **וכי מותר לאפוס פחוס מכשיעור**. נהי דחיוצ חטאת ליכא ליסורא מיהא איכא דקיימא לן חלי שיעור אסור מן התורה צפרק בתרא דיומא ^(דף עז.) והיכי קתני בורר לכתחלה: צקנון. כלי עץ שעושין קעין זינוור רחצ מלאחריו וקצר מלפניו וצעיל מטבע עושים אותו והבורר צו קטניות נותן קטניות צמקוס הרחצ ומנענעו והקטניות מפני שהוא סגלגל מתגלגל ויורד דרך פיו הקצר והפסולת נשאר ככלי: **פטור אבל אסור**. מותר לכתחלה לא הוי דדמי לצריכה וחיצי חטאת לא הוי דכלאחר יד הוא דעיקר צריכה צנפה וכברה אצל ציד לא דמי לצורר **כלל: מידי קנון ותפוחי קסני**. ה"ה נמי דפריך מידי נפה וכברה קתני אלא חדא מינייהו נקט: **אוכל מסוך הפסולם**. לא דרך צריכה היא: **וזורר ומניה לאלתר**. לאכול לאלתר שאין זה דרך צוררין: **לאוזה** **לנעניע**: **נחמני**. אצ"י. והסניא.

לעיל חייב וחי בצבור ומניח לאלתר הויה ופטור **אצל אסור ליכא: צנפא דרז צני** הוא. הגיע יומו להיות עומד ומשמש על התלמידים: **ושדא קמיהו**. ולא רצה לצרור האוכל מתוך העלין ולתת לפני כל אחד ואחד אלא שטחן והם נוטלים ואוכלים ובשטחן זה נפרש האוכל מאליו: **פצורי סורמוסין**. לאחר ששלקן הוא בורר אוכל מתוך הקליפה:

דשלקין

ציוס אסור אצל' לאלתר אפי' צנפה וכברה שרי^{ל"א} **וצפ"כ דצינה** ^(גס זה שס.) משמע צנפה וכברה אסור צכל ענין דתנן צ"ה אומרים צורר דכרבו צקנו וצתמחו אצל לא צנפה וכברה ולא מפליג צין לאלתר לבו ציוס ועוד הפחות לבו ציוס וגרסא דלעיל לעולא דלעיל לצד ציוס כמו לאלתר לאצ"י וא"כ שרי לעולא צנפה וכברה אפי' לבו ציוס וצתמחי' דצינה אסר לכל הפחות לבו ציוס וגרסא דל' דצינתיא דלעיל איירי בצורר ציד^{ל"ב} והכא^{ל"ג} דמוקמינ לה צנפה וכברה צרייתא אחריתי היא^{ל"ד} ואפי' לאלתר חייצ חטאת^{ל"ה} וכן משמע מתוך פירוש ר"ח דפירש שיש ג' דינין בצורר לאלתר ציד מותר לכתחלה^{ל"ו} צקנון וצתמחי פטור אצל אסור^{ל"ז} צנפה וכברה חייצ חטאת^{ל"ח}: **ול"א ידענא אי משום דקסבר אויב' מתוך פסולת אסור**. פ' לא ידענא מה שלא צירס מחלה קודם שהציאס לפנין אצל אין לפרש מה שלא צירס צענה שהינח לפנייה דל"כ מאי קאמר אי משום דקסבר אוכל מתוך פסולת אסור דהא לא יכ"ע שריין אוכל מתוך פסולת לאלתר:

כלל גדול פרק שביעי שבת

אע"ג דאיבא דרמיא דה חשיב^(א). והא דלא חשיב שובט ומדקדק^א לפי * שהם לגמרי צכלל מיסך ואורג ולא חשיב נמי מנפך אע"ג צצמשכן היו מנפלין פשתן לעשות יריעות ושאר דברים משום דהיינו דש ממש אלא שזה בתצואה חה צפשתן אצל זורה ובורר ומרקד הם שלשה דברים^ב:

שבץ עני אויב' פתו ב"א כתישה. וא"ת מ"מ ליחשיב^ג כתישת

סממנין דהוה צמשכן ואע"ג דעני אוכל פתו צלא כתישה לענין סממנייה מלאכה חשובה היא ואומר ר"י דלאו דוקא^ד אוכל פתו^ה אלא ה"ה דעני לוצע צסממניס צלא כתישה^ו וא"ת מרקד נמי לא ליתני שכן עני אוכל פתו צעיסה צלוסה כדאמר צסוף פרקין ויש לומר^ז דרז ענייס אין אוכלין צלא הרקדה אלא שלענין חלה מנטרטיין הסוכין דקיינ ציה מלנח האלק כיון דיש ענייס שאוכלים צעיסה צלוסה^ח ור"ת פירש צע"א^ט ולא נתיישב לר"י^א: **דיון צפניו שני מיני אויב'ין גרסי'**. וכן פירש ר"ח דצאכול מתוך אוכל^ב צשיכא צרירה צצורר אותו שאינו צפך לאכול מתוך אותו שרואה לאכול^ג דלדאות שאינו חפץ צו חשיב פסולת לגצי אותו שחפץ לאכול וכן משמע צירושלמי דגרס הצורר אוכלים מתוך אוכלים חזקיה אמר כו^ד: **בןדרר ומניה**.^ה פ' לזורך אחרים: **וכי מותר צאצות פחות מכשיעור**. והמתרגם^ו ס"ד דפחות מכשיעור הוי דךך אכילה^ז:

מתקיק' דה רב הצמנוא מדי קנון ותמחוי קתני. פ' הקונט' דה"ג הוה מזי למיפרך מדי נפה וכברה קתני וקשה לר"י^א מאי קמשני רב הצמנוא לדרייה^ב נמי תקשה מידי [ואוכלן] מתוך פסולת קתני^ג ועוד צסמוק^ד פירש הקונטרס והסניא חייצ דהיינו קתן^ה דהכל ומשני דצנפה וכברה מיירי והיכי ומשי הכא^ז מדי^ח נפה וכברה קתני וגרסה לערבי יתכן דדוקא קנון ותמחוי פריך וה"פ מידי קנון ותמחוי קתני^ט כיון דנחת לפרושי דיני צרירה דציד מותר וצנפה וכברה חייצ חטאת לא הוה לו להניח מלשנות^כ קנון ותמחוי דפטור אצל אסור: **בורר ואויב' אויב' מתוך פסולת**. משמע דלכול מתוך פסולת אין דרך צרירה צק וקשה דצריש פרק מולין [לקמן קלת]. אמר^ל מה דרכו ^(ו) של צורר צורר אוכל מתוך פסולת^{כז} ו"ל דהתם צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה דתנן צפ"ק דצינה וקשה לרשב"א דתנן צפ"ק דצינה ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו

^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא איניהו אסרי לצרר כדרכו וצ"ע שס: **והתניא חייב**. פ' צקונטרס דהיינו צרייתא דלעיל^{כח} וקשה לר"י דלמאי דמוקמינ לה צנפה וכברה משמע דוקא לבו ^(דף יד:) הצורר קטניות צי"ט צ"ש אומרים צורר אוכל ואוכל וצ"ה אומרים צורר כדרכו ואמר צנמרג צדי"א צסאכול מרובה על הפסולת אצל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי צפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דךך צרירה היכי שרי לצ"ש הא